

iudex non inmerito noluit. quia uictū se
 diri. Naturalis enī prouidentia est male e
 ferre de medio testimoniū prauitatis. **I**
Cum apud cesar augustanā ciuitatē ut m
 et signata uerba ueritatis testantur. datia
 gentili et sacrilego ex dominis et princip
 inxianos exortata occasio cecidisset. et o
 co pphane crudelitatis cani sua rabies asp
 ricos et omnia scā corpora templa mentis d
 enda. et obedienda spū nequitię sue ra
 puolans epe gloriosissimus ualenus et vine
 panacū in sue laudis titulū cucurrerunt
 uiros eē in ipsa confessione credentes. si co
 quā suis uirtutibus ac meritis sperabam.

Sed enī ille arduerit uera **III**
 tione itineris eos magis frangeret et fac
 iniurie quos uiderat superari non posse
 tatem ualentiā que erat una puincia se
 pcepit cū summa pena carceris famisq; u
 tenarū ut manibus et collo et ceruicibus
 shnerent. et per omīs artus iam tunc mōrtu
 rentur. Que illi grauiora onera cumulat
 de portauerunt. **III**, **L** **E** **C** **T** **I** **O**.

Vbi defecisse eos iā crederet iugi iniuria. u
 puentus occasu seuitię sue dampna pate
 de carcere. Qui cū putarem acōmuni diu
 nis luce seclusi eē. nec corpore iā nec spū p
 men eos inter uergeti nolchit. **III**, **L** **E** **C** **T** **I** **O**.